

Fædreland! ved den bølgede strand

Tekst: N. F. S. Grundtvig, "Til Danmark" 1848
Melodi: H. Nutzhorn, 1863

1.

Fædreland!
Ved den bølgede strand,
i den majgrønne lund,
ved det dejlige sund,
af de syngende vover omskyllet,
sidder bleg du i sorgen indhyllet;
dog for dig er det bedste tilbage,
thi end lever den gamle af dage!

2.

Sort ser det ud,
men almægtig er Gud,
dine fjender til lands
er og fjenderne hans,
de er fjender ad sandhed og retten,
de er fjender ad kærlighedsætten,
de har alle det værste tilbage,
thi end lever den gamle af dage!

3.

Måne og sol
sidder løse på stol;
som et lagen det går
under alt, hvad består;
dog din ven sidder fast i det høje,
over dig våger forsynets øje!
lad kun lovsang afløse din klage!
thi end lever den gamle af dage!

4.

Højt over sol
på sin konningestol,
om end skyerne brast,
sidder kærlig og fast
han, som vogtede Danmark så længe,
end hans bue har klangfulde strenge,
og hans bue slår aldrig tilbage,
tro som guld er den gamle af dage!

5.

Muldjord i bryst
ser den høje med lyst:
der kan solstrålen bo,
der kan himmelbyg gro;
han, som hører, når muldjorden sukker,
den med perlende tårer bedugger,
med den trøst kommer troen tilbage,
at end lever den gamle af dage!

6.

Fuglenes røst
spår om dannemænds høst,
under mundharpeklang
og småpigernes sang
lykken vendes som skibet på voven,
lykken vendes som bladet i skoven,
til den lykke man aldrig så mage,
så end lever den gamle af dage!

7.

Fædreland!
Som på afgrundens rand,
midt i bølgerne blå
skal du blomstrende stå,
med din maj og med dine kærminder,
som en mø med letrødmende kinder,
du endnu har det bedste tilbage,
det lå gemt hos den gamle af dage!

Nikolai Frederik Severin Grundtvig, (08-09-1783 - 02-09-1872)
Heinrich Nutzhorn, (1833-1925)
(født. Bendix Conrad Heinrich Andersen)

<http://www.erlingmusic.dk/>